

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 10 март 1994 година

относно изменение на резервите, формулирани от Общността спрямо разпоредби на определени приложения към международната Конвенция за опростяване и хармонизация на митническите процедури

(94/167/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че по силата на Решение 75/199/ЕИО¹, Общността е договаряща се страна по международната Конвенция за опростяване и хармонизация на митническите процедури;

като има предвид, че по силата на цитираното решение и на Решения 77/415/ЕИО², 78/528/ЕИО³, 80/391/ЕИО⁴, 85/204/ЕИО⁵, 86/103/ЕИО⁶, 87/593/ЕИО⁷, 87/594/ЕИО⁸, 88/355/ЕИО⁹ и 88/356/ЕИО¹⁰, Общността е приела 18 приложения към посочената конвенция;

като има предвид, че съгласно член 5, параграф 1 от посочената конвенция, с оглед спазването на специалните изисквания на митническия съюз, Общността е формулирала резерви по отношение на някои „стандарт и Препоръчителни практики“, както са определени в тези приложения;

¹ ОВ L 100, 21.4.1975 г., стр. 1.

² ОВ L 166, 4.7.1977 г., стр. 1.

³ ОВ L 160, 17.6.1978 г., стр. 13.

⁴ ОВ L 100, 17.4.1980 г., стр. 27.

⁵ ОВ L 87, 27.3.1985 г., стр. 8.

⁶ ОВ L 88, 3.4.1986 г., стр. 42.

⁷ ОВ L 362, 22.12.1987 г., стр. 1.

⁸ ОВ L 362, 22.12.1987 г., стр. 8.

⁹ ОВ L 161, 28.6.1988 г., стр. 3.

¹⁰ ОВ L 161, 28.6.1988 г., стр. 12.

като има предвид, че съгласно член 5, параграф 2 от посочената конвенция, Общността е задължена да преразглежда, поне веднъж на всеки три години, Стандартите и Препоръчителни практики, за които е формулирала резерви; като има предвид, че съгласно член 5, параграф 1 от Конвенцията договарящите се страни си запазват правото да формулират резерви дори и по прието вече приложение,

РЕШИ:

Член 1

Резервите, заявени от Общността по отношение на приложения A.1, A.2, B.1, B.2, B.3, C.1, D.1, D.2, E.1, E.3, E.4, E.5, E.6, E.8, F.1, F.2, F.3 и F.6 към международната Конвенция за опростяване и хармонизация на митническите процедури се изменят във връзка с преразглеждането им, резултатите от което са посочени в приложението към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета определя упълномощен представител, който да нотифицира генералния секретар на Съвета за митническо сътрудничество за резултата от преразглеждането, посочено в член 1.

Съставено в Брюксел на 10 март 1994 година.

За Съвета:

Председател

Y. PAPANTONIOU

ПРИЛОЖЕНИЕ

Резултатите от преразглеждането, извършено от Общността, в съответствие с изискванията на член 5, параграф 2 от международната Конвенция за опростяване и хармонизация на митническите процедури, според резервите, формулирани от Общността по отношение на приложенията към посочената конвенция

1. ПРИЛОЖЕНИЕ А.1

относно митническите формалности преди деклариране на стоки

- 1.1. Резервата по отношение на Стандарт 11 се оттегля.
- 1.2. Резервата по отношение на Стандарт 21 остава в сила.

2. ПРИЛОЖЕНИЕ А.2

относно временно складиране на стоки

- 2.1. Общата резерва остава в сила.
- 2.2. Следната резерва се въвежда за по силата на Препоръчителна практика 10:
„Законодателството на Общността дава право на митническите органи да изискат от лицето, което съхранява стоките да депозира обезпечение, за да гарантира последващо плащане на възникнали митнически задължения.“
- 2.3. Текстът на резервата, изразена относно Препоръчителна практика 13, се заменя със следния:
„Законодателството на Общността допуска само и единствено такава обработка на стоки, която да осигурява запазването им в непроменен вид, без обаче да променя външния им вид или техническите им характеристики.“

3. ПРИЛОЖЕНИЕ В.1

относно внос за домакински нужди

- 3.1. Текстът на втория параграф от общата резерва се заменя със следния:
„Законодателството на Общността прави разлика между освобождаване на стоки за свободно ползване и освобождаването им за вътрешна употреба. За освобождаване на стоки за свободно ползване е достатъчно само заплащането на митни сборове, докато освобождаването им за вътрешна употреба се прилагат редица други разпоредби, например данъчно облагане.
Освен това следва да се отчита, че освобождаването на стоки за свободно ползване и освобождаването им за вътрешна употреба в Общността по правило се извършва успоредно и на територията на същата държава-членка.“

3.2. Резервите по отношение на Препоръчителни практики 19 и 52 остават в сила.

3.3. Първото изречение от текста на резервата за Стандарт 28 се заменя със следното:

„Общността прилага разпоредбите на настоящия Стандарт и при непълни декларации.“

4. ПРИЛОЖЕНИЕ В.2

относно освобождаване от вносни митни сборове на стоки, декларирани за вътрешна употреба

4.1. Общата резерва и отделните резерви за Препоръчителни практики 20, 27, 32 и 33 и за Стандарт 34 остават в сила.

4.2. Текстът на резервата, относно Стандарт 3 се заменя с:

„Законодателството на Общността освобождава само пратки с незначителна стойност, когато са изпратени директно от трета страна до получател, който се намира в Общността.“

4.3. В последното изречение от текста на резервата за Препоръчителна практика 10 „се придружава“ се заменя от „може да се придружава.“

4.4. Текстът на резервата, която се отнася до Препоръчителна практика 16 се заменя с текста:

„Въпросните вещества се освобождават от вносни митни сборове, когато се използват изключително за нетърговски, медицински или научни цели.“

4.5. Към текста на резервата, която се отнася до Препоръчителна практика 18 се добавя следният втори параграф:

„Държавите-членки имат право да изключат пътни превозни средства с двойна употреба, които се ползват за търговски или професионални цели, от освобождаването от данък добавена стойност.“

4.6. Текстът на резервата, която се отнася до Препоръчителна практика 9, се заменя със:

„Освобождаване от митни сборове на стоки под покритието на Стандарт 17 се допуска при условие че всички митни сборове, на които подлежат стоките в държавата си по произход са действително събрани. Периодът, през който бенефициерът е длъжен да бъде собственик или да притежава посочените стоки, е 12 месеца.“

4.7. Текстът на резервата, която се отнася до Стандарт 21 се заменя, както следва:

„Държавите-членки могат да освободят от данък добавена стойност принадлежности и движима собственост на лице, което сменя местоживеенето си, когато всички митни сборове и/или данъци, на които подлежат посочените стоки в отправната им държава, или тази по произхода им, са действително събрани.

Освобождаването... (останалата част остава непроменена).“

4.8. Текстът на първо тире от резервата, която се отнася до Препоръчителна практика 23, се заменя със следния текст:

„- не по-рано от два месеца преди датата определена за бракосъчетание. В този случай освобождаването се извършва при условие на уместно обезпечение за митни сборове, тъй като обезпечението е по избор, когато става дума за данъчно облекчение, и...“

4.9. Текстът на втори параграф и таблицата в резервата, която се отнася до Стандарт 28, се заменя със следния:

„Освен количествените ограничения за тютюн, алкохол и спиртни напитки, определени в законодателството на Общността, за продуктите, описани по-долу са в сила максимални данъчни или митни и данъчни облекчения за количествата, посочени за всеки продукт:

Освобождават се от:

данъци

а) кафе: 500 грама

или

екстракти и есенции от кафе: 200 грама

б) чай: 100 грама

или

чайни екстракти и есенции: 40 грама

митни сборове и данъци:

в) парфюми: 50 грама

или

тоалетна вода: 0,25 литра.“

4.10. Началото на първото изречение от текста на резервата, която се отнася до Препоръчителна практика 29, се заменя с:

„Стоки, упоменати в тази Препоръчителна практика се внасят без митни сборове и данъци...”

4.11. Текстът на резервата, която се отнася до Препоръчителна практика 35, се заменя с:

„Законодателството на Общността допуска облекчения по силата на настоящата Препоръчителна практика при условие посочените материали да не служат за многократна употреба. Освобождаване от митни сборове за тези материали се допуска, когато стойността им е включена в данъчната основа на пренасяните стоки.”

5. ПРИЛОЖЕНИЕ В.3

относно повторен внос в същата държава

5.1. Общата резерва и резервите за Препоръчителни практики 8 и 24 остават в сила.

5.2. Резервата за Препоръчителна практика 11 се отменя.

6. ПРИЛОЖЕНИЕ С.1

относно окончателен износ

6.1. Резервите (общата резерва и резервите за Препоръчителна практика 10 и Стандарт 21) остават в сила.

7. ПРИЛОЖЕНИЕ D.1

относно правилата за произход

7.1. Резервите за Стандарт 7 и Препоръчителна практика 10 остават в сила.

7.2. Във втори параграф текста на резервата, която се отнася до Стандарт 8, „номенклатура по МКО“ се заменя с „Номенклатура на Хармонизираната система.”

8. ПРИЛОЖЕНИЕ D.2

относно документи за доказване на произход

8.1. Резервите за Препоръчителни практики 3, 10 и 12 остават в сила.

9. ПРИЛОЖЕНИЕ E.1

относно митнически транзит

9.1. Текстът на общата резерва се заменя със:

„Макар държавите-членки на Общността да имат единна територия, всяка една от тях има право да урежда опростени транзитни митнически режими,

прилагани при определени условия за стоки, които няма да преминават през територията на друга държава-членка.

Освен това държавите-членки имат възможността да сключват двустранни или многостранни споразумения, за установяване на опростени митнически режими, отговарящи на критерии, определени като необходими и прилагани за определен трафик или определени предприятия.“

10. ПРИЛОЖЕНИЕ Е.3

относно митническо складиране

10.1. Общата резерва остава в сила.

10.2. Следната резерва се въвежда по отношение на Препоръчителна практика 9:

„Законодателството на Общността изисква задължително осигуряване на „надлежен митнически надзор“ в рамките на режима митническо складиране. Освен определяне на метода на надзор държавите-членки имат право и да изискват представяне на обезпечение.“

10.3. Следната резерва се въвежда по отношение на Препоръчителна практика 11:

„Обикновено Общността прилага разпоредбите на настоящата Препоръчителна практика, но си запазва правото да не я прилага при изключителни обстоятелства.“

10.4. Следната резерва се въвежда по отношение на Препоръчителна практика 13:

„Тази Препоръчителна практика не се прилага за данък добавена стойност.

Държавите-членки на Общността имат право да решават дали да допускат или не обратно изплащане на митни сборове.“

10.5. Следната резерва се въвежда по отношение на Препоръчителна практика 15:

„Независимо от това дали посочените стоки бъдат изнасяни впоследствие или не, законодателството на Общността не допуска складиране в митнически складове на стоки, които подлежат на или съдържат в стойността си вътрешни митни сборове или данъци.“

10.6. Текстът на резервата, която се отнася до Стандарт 18 се заменя със следния:

„Внесените в Общността стоки могат да бъдат подлагани на обичайни форми на обработка, за да се гарантира съхранението им или пазарните им стойности или да се подготвят за разпространение или препродажба.

При определени обстоятелства стоки, включени в общата земеделска политика, могат да се обработват по начин определен специално за техния случай.“

10.7. Текстът на резервата, която се отнася до Стандарт 19 се заменя със следния:

„Законодателството на Общността в областта на митническите складове не определя максимален срок за съхранение на стоки в тях. Въпреки това при изключителни случаи срокът на съхранение може да е по-малко от година.“

11. ПРИЛОЖЕНИЕ E.4

относно оттегляне на стоки

11.1. Резервите (общи и конкретни относно Стандарт 5) остават в сила.

12. ПРИЛОЖЕНИЕ E.5

относно временен внос при условие за повторен износ в същата държава

12.1. Общата резерва и резервата за Стандарт 14 и Препоръчителни практики 33 и 37 остават в сила.

12.2. Текстът на следната резерва се заявява по отношение на Стандарт 4:

„Законодателството на Общността не допуска поставяне под митнически режим на временно допускане стоки, които за целите на освобождаване от временно допускане или за митнически режим на активно усъвършенстване, са внесени под митнически режим митническо складиране или свободна зона преди да бъдат повторно изнесени (свободни зони са създадени в Дания, Германия, Гърция, Испания, Ирландия, Италия, Португалия и Обединеното Кралство).“

12.3. Следната резерва се въвежда по отношение на Препоръчителна практика 5:

„Обикновено Общността прилага разпоредбите на настоящата Препоръчителна практика, но си запазва правото да не я прилага при изключителни обстоятелства.“

12.4. Текстът на резервата, която се отнася до Стандарт 23, се заменя със следния:

„Настоящият Стандарт се прилага в държави-членки със създадени свободни зони (Дания, Германия, Гърция, Испания, Ирландия, Италия, Португалия и Обединеното Кралство) само и единствено, когато стоките са въведени в свободните зони с цел последващ износ от митническата територия на Общността.“

12.5. По отношение на Препоръчителна практика 36 се вписват четири резерви, всяка от които се отнася съответно до опаковки, моторни превозни средства за търговско ползване, контейнери и палети. Текстът на всяка от тези резерви е следният:

Резерва относно опаковките

„За опаковки, които имат неизтриваема и неотделима маркировка и се внасят пълни от лице, установено извън митническата територия на Общността, законодателството на Общността разрешава временно допускане, основаващо се на устна декларация придружена от списък. За всички останали видове опаковки са задължителни писмени декларации по реда на митнически режим за временно допускане.

Когато поради търговско естество повторният износ не подлежи на съмнение, законодателството на Общността разрешава временно допускане без обезпечение за опаковки, които се внасят празни и имат неизтриваема и неотделима маркировка. Освен това се допуска изключение от задължението за обезпечение за опаковки, внасяни пълни при устна декларация и списък, освен когато компетентните органи не изискат изрично представяне на обезпечение.“

Резерва относно моторни превозни средства за търговско ползване

„Законодателството на Общността разпорежда при наличие на значителен риск от нарушение на задължението за повторен износ на моторно превозно средство за търговско ползване да се прилага митнически режим, потвърден с документ, издаден на базата на международна конвенция или с подаване на декларация; митническите органи имат право да изискат обезпечение при подаване на декларацията.“

Резерва относно контейнери

„За всички контейнери, независимо дали са одобрени или не да пренасят стоки под митнически печат, законодателството на Общността допуска временно допускане без митнически формалности от датата на влизане на митническата територия на Общността, но при условие контейнерите да имат трайна маркировка, която да е видима и да ги свързва със собственика или оператора им и съдържа задължително идентификационните им номера, както и тара на контейнера (с изключение на разменните единици използвани в комбинираните пътни-железопътни превози) и държавата, където е регистриран (с изключение на случаите на въздушен транспорт).

Контейнери, които не отговарят на тези изисквания могат да получат статут на временно допускане на митническата територия на Общността след подаване на съответната писмена митническа декларация, издаване на надлежно разрешително и, когато са на лице основателни съмнения за спазване на задължението за повторен износ, вписването им в списък и/или представяне на обезпечение.“

Резерва относно палети

„За всички палети, които могат да бъдат идентифицирани надлежно, законодателството на Общността разрешава временно допускане без допълнителни митнически формалности от датата на влизане на митническата територия на Общността. Когато палетите не могат да бъдат идентифицирани се

изисква подаване на писмена декларация и издаване на съответно разрешително.

В двата случая митническите органи имат право да изискат представяне на обезпечение при сериозен риск от нарушение на задължението за повторен износ.“

12.6. Началото на второто изречение от резервата за Препоръчителна практика 38 се заменя със следния текст:

„Временното допускане с частично освобождаване от вносни митни сборове не се прилага за потребителски продукти и стоки, които...“

13. ПРИЛОЖЕНИЕ E.6

относно временно допускане за активно усъвършенстване

13.1. Общата резерва и резервата относно Стандарт 19 остават в сила.

13.2. Текстът на резервата, която се отнася до Препоръчителна практика 5, се заменя със следния:

„Обикновено Общността прилага разпоредбите на тази Препоръчителна практика, но си запазва правото да не я прилага при изключителни обстоятелства.“

13.3. Следната резерва се въвежда по отношение на Препоръчителна практика 16:

„Когато митнически орган има право да изисква обезпечение, видът и количеството на това обезпечение се определя от митническите органи на всяка една държава-членка.“

13.4. Текстът на резервата, която се отнася до Стандарт 34, се заменя със следния:

„Настоящият Стандарт се прилага в държавите-членки със създадени свободни зони (Дания, Германия, Гърция, Испания, Ирландия, Италия, Португалия и Обединеното Кралство), когато компенсаторните продукти се внасят в митническата територия на Общността с оглед последващ износ.“

13.5. Текстът на резервата, която се отнася до Препоръчителна практика 39, се заменя със следния:

„Законодателството на Общността не определя никакви ограничения от вида, посочен в настоящата Препоръчителна практика. При възникване на митническо задължение за компенсаторни продукти или стоки в непроменен вид, то води до задължение за изплащане на компенсаторна лихва върху размера на дължимите вносни митни сборове.“

14. ПРИЛОЖЕНИЕ E.8

относно временен износ за пасивно усъвършенстване

14.1. Общата резерва и резервата по Стандарт 20 остават в сила.

14.2. Текстът на резервата, която се отнася до Препоръчителна практика 3, се заменя със следния:

„Обикновено Общността прилага разпоредбите на настоящата Препоръчителна практика, но си запазва правото да не я прилага при изключителни обстоятелства.“

15. ПРИЛОЖЕНИЕ F.1

относно свободните зони

15.1. Текстът на общата резерва се заменя със следния:

„Законодателството на Общността позволява на държавите-членки да определят за свободни зони пространства от митническата територия на Общността. До момента свободни зони от подобен вид са създадени в Дания, Германия, Гърция, Испания, Ирландия, Италия, Португалия и Обединеното Кралство.

Освен това законодателството на Общността определя и специфичен вид свободни зони наречени „свободен склад“, за които се прилагат същите правила, както и за свободните зони. Досега свободни складове са създадени в Испания, Франция, Италия, Нидерландия и Португалия.

Освен това законодателството на Общността се отнася само до част от режимите разгледани в настоящото приложение. По отношение на области извън правомощията на законодателството на Общността, държавите-членки предоставят, при необходимост, свои възражения и условия.“

15.2. Текстът на резервата, която се отнася до Стандарт 21, се заменя със следния:

„Законодателството на Общността в областта на митническите складове не определя максимален срок за съхранение на стоки в тях. Въпреки това, при изключителни случаи, срокът на съхранение може да е по-малко от година.“

16. ПРИЛОЖЕНИЕ F.2

относно преработката на стоки за вътрешна употреба

16.1. Резервите (общата резерва и резервата относно Препоръчителна практика 7) остават в сила.

17. ПРИЛОЖЕНИЕ F.3

относно митническите улеснения, приложими за пътници

17.1 Общата резерва и резервите относно Стандарти 21, 38 и 44 и Препоръчителна практика 45 остават в сила.

17.2. Следната резерва се въвежда по отношение на Препоръчителна практика 18:

„Законодателството на Общността не съдържа разпоредби за система на фиксирана оценка на данък добавена стойност и акцизи.“

17.3. Следната резерва се въвежда по отношение на Препоръчителна практика 31:

„Законодателството на Общността разпорежда при наличие на значителен риск от нарушение на задължението за повторен износ на лично превозно средство, да се прилага митнически режим, потвърден с документ, издаден на базата на международна конвенция или с подаване на декларация; митническите органи имат право да изискат обезпечение при подаване на декларацията.“

18. ПРИЛОЖЕНИЕ F.6

относно възстановяване на вносни митни сборове и данъци

18.1. Резервите (общата резерва и резервите относно Стандарт 7) остават в сила.